

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre 1 frt 25 kr.
Félévre 2 „ 50 „
Egész évre 5 „ — „

Megjelenik minden szerdán
és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr.

Hirdetéseket felvesz s rendkívül
olcsó áron közöl a kiadóhivatal.

SZABADSÁG

SZERKESZTŐSÉG

és

KIADÓHIVATAL:

Széchenyi-u. 45. sz.
a Wagner és Szélenyi (ez-
előtt Gedeon és Tsa) nyom-
dája. Ide küldendők a lap
szellemi részét illető köz-
lemények, valamint az
előfizetési díjak, hirde-
tések, nyiltterek és rek-
lamációk.

POLITIKAI LAP. A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZLÖNYE.

Egyes példányok Groszman J. antiquar-üzletében, Falkenstein S. dohánytözsdéjében, Heesz Jenő, Gubás F., Groszmann J. és Nagy Lajos fűszerkereskedésében kapható.

Elégia a becsületről.

Sok szó esik megint a becsületről, melynek rohamos vesztét megdöbbenő pusztulását oly régen siratja a modern társadalom. Látván a sok mérhetetlen gátságot és látván a sok becstelenséget, a pesszimizmusra hajlandó ember néha szinte tamáskodva néz körül a világban és hitetlenül kérde: Hát létezik még valamerre a becsület? hát vannak még valahol becsületes emberek?...

Es valóban elegendő okot adnak erre a sötét pesszimizmusra azok az újabb és legújabb sikkasztások, melyek napfényre kerülve, állandó rovatot képeznek a napi események krónikáiban. Mintha csak néptelenné vált volna már a tisztesség, a becsületes munka egyenes útja és mintha az emberiség legnagyobb része a bűnnek ama görbe és veszélyes lejtőjén haladna előre, mely vagy fölvisz a magasba, vagy leszédít az alant tátongó örvénybe, az örök erkölcsi megsemmisülésbe.

Onnan bukott alá a legutóbbi napokban Tóth Kálmán a józsefvárosi posta-sikkasztó és Balassa Ferencz, a magyar ipar és kereskedelmi bank sikkasztó főpénztárosa. Lezuhanásuk oly hangos és megdöbbenő volt, hogy egy kissé megrázkódott tőle a társadalom. Összeborzadtak azok, a kiknek lelkében még él a becsület érzése az abba vetett jobb hit — és még jobban összeborzadtak azok, a kik élnek és grasszálnak a Tóth Kálmánok és Balassa Ferenczek módjára nagy uri lábon és remegve hallgatják lelkiismeretük kegyetlen sugallatát: „Ma neki — holnap esetleg nekem“.

*

Óh nem haszontalan morálprédikáció a szándékunk! Olyan okosak az emberek manapság és olyan nagyon jól ismerik a büntető törvénykönyv paragrafusait, hogy falra hányt borsó volna minden elmélkedés a bűnről avagy a becsületről. Jól tudja a modern ember, hogy melyik az egyenes és melyik a görbe út; ismeri a veszélyeket, melyeket ki kell kerülnie — és ha mégis oly nagy az elbukott és az erkölcsi bukás szélén álló emberek száma, hát ez csak annak képezi szomorú bizonyítékát, hogy nagyon sok a vakmerő ember, a ki hirtelen és könnyen akarja elérni kitűzött célját és mint a házard kártyás, egy lapra teszi fel mindenét, a mi be-

ses az életében. Nagyon sokan vannak, a kik va banqueot játszanak az étellel a világgal és céljuk eléréséhez felhasználják minden eszközt, úgy gondolkozván, hogy vagy fényben, gazdagságban élnek, vagy nem élnek sehogy.

Szomorú ez a kép nagyon, de a rideg valóságát ábrázolja hűségesen. — Ilyen poshadt viszonyok között, ilyen romlott és immoralis légkörben egy-egy Herkules minden becsületes ember, a kinek van ereje ahhoz, hogy ellentálljon a bűn, a könnyű meggazdagodás csábító lidérczének: s a kinek van türelme ahhoz, hogy a becsületes munka verejtéke árán jusson el nagy későn, öregségére a céljához.

Mert úgy van berendezve ez a mostani társadalom, hogy minden cifra külszinű intézményével, minden hiu szokásával a Seyllák és Charibdiszek szerepét játssza. Csábítja a gyöngye embert a bűnre, a gátságra és azt, a ki azután könnyelműen megtévedett, megfojtja, megsemmisíti könyörtelenül. A ki nem jár elegánsan, nem pazarol erején felül nem új drága sportokat: egyszerűen, a ki nem ur, azt lenézi, sajnálkozva megfigyeli és a hazug áldemokrataságot színlelő társadalom. És mert örök emberi gyengeség az, hogy mindenki érvényesülni akar környezetében, mindenki akar lenni valami, a legtöbb ember merő hiuságból és gyöngeségből uszik az árral, míg egy erős hullámcsapás leveri és agyonstujtja.

Ez e Tóth Kálmánok és Balassa Ferenczek régi tragédiája, mely új és új variációkban foglalkoztatja mindig a napi események krónikását.

*

Istennek hála azonban él és virágozik Magyarországon az ugynevezett „lovagias becsület.“ Soha annyit nem párbajoztak és csodás véletlen, hogy egyuttal soha annyit nem loptak és sikkasztottak hazánkban, mint mostanában. Ez a két jelenség nem egyszerű véletlen, hanem igenis fontos oki összefüggésben áll egymással. A régi jó világban a becsület ott lakozott a szivekben, ma elhurczkoltak onnan a kardhüvelyekbe és pisztolycsövekbe és onnan néz farkasszemet pökhendi henczegéssel az egész emberiséggel. A lovagias becsületére szörnyen féltékeny mindenki, az igaz becsületére csak édes kevesen: mert a lovagias becsületet ellenőrzik a

kaszinók és uri társaságok, az igazi becsület fölött pedig nem őrökölnek senki, csak a lelkiismeret.

Hanem ilyenkor, hvgy hurokra kerül néhány urizáló léhűtő, néhány sikkasztó gentlemann, mégis megborznak az emberek és fáznak. Egynehány napig alkudoznak is a becsülettel, de minthogy nehezen megy vele az egyezés, hamar hátat fordítanak neki és eszeveszett vakmerőséggel játszátk tovább ama rettentés tragédiák első felvonását, melyeknek utolsó felvonását oly sokszor irtózza látják.

Azok pedig, a kik küzdenek a léttel igaz uton és arczuk verejtékével dolgoznak a megélhetésért, a mindennapi kenyérért, — siratják a becsületet, mely mindennap újra meg újra ott fekszik a ravatalon, kiterítve mereven; de haldoklik néha a fényes palotákban, a nehéz wertheim-kasszák körül is, a honnan a pompa és ragyogás daczára is messze kiérezhető a becsület hullaszaga.

F. D.

Az új postapalota.

Körülbelül két éve lehet, hogy a kereskedelemügyi miniszter elhatározta, hogy hazánk nagyobb forgalmu városaiban, ezek között Miskolczon is postapalotát épített.

Azóta erről az ügyről semmit sem hallottunk. Az elhatározás idején szó volt arról, hogy a miskolczi postapalota helyéül a mostani közkórház telke volna a legalkalmasabb. A telket akkor egy bizottság meg is vizsgálta; de hogy azt alkalmasnak találta-e, arról mind a mai napig hallgatott a krónika.

Most azonban megbízható forrásból arról értesültünk, hogy az építkezés ügyében már végleges döntés történt. *A postapalotát nem a város belterületén, hanem kint a tiszavidéki pályaudvaron építik föl, ugyanakkor, a mi-
kor a pályaudvart kiépítik.*

Igy határozta ezt el a kassai posta- és távirdaigazgatóság javaslatára a kereskedelmi miniszter.

Városunk közönsége a miniszternek ezen elhatározásába bele nem nyugodhatik; mert a tiszavidéki pályaudvar a város központjától oly nagy távolságra van, hogy oda a postát vagy távirdát igénybe vevő közönség gyalogszerrel rövid idő alatt el nem juthat.

Úgy hallottuk, hogy Soltész Nagy Kálmán polgármester a napokban Kassán járt, hogy ez ellen a czélszerűtlen intézkedés ellen az igazgatóságnál szót emeljen. Hogy milyen eredménnyel járt Kassán a polgármester,

nem tudjuk; hisszük azonban erről a dologról legközelebb megnyugtató előterjesztést tesz a városi közgyűlésnek.

Nagyon csodálkozunk azon, hogy vannak városunkban egyes előkelő férfiak, a kik ezt az intézkedést a közönségre nézve nagyon üdvös és czélirányos dolognak tartják; mert hát Kassán is éppen így van.

Mi éppen e hét elején megnéztük Kassán az épülő posta-palotát. Az egy izléstelen kaszárnya-épület a vasuti pályaudvaron. No, de tekintünk el az épület külső kinézésétől, az Kassán jó és czélszerű lehet. Abból azonban, hogy valami Kassán jó és czélszerű, még nem következik, hogy ugyanaz Miskolczon is jó és czélszerű legyen. Kassán egészen mások a helyi viszonyok, mint Miskolczon. Kassán a vasuti állomás a város központján van, oda bárki a város minden részéből rövid idő alatt eljuthat; míg ellenben Miskolczon a hosszan elnyúlt városnak egyik távoleső végén van a vasuti állomás, a hova a Veres-templomnál lakó ember gyalogszerrel egy óra alatt, villamos vasuton pedig félóra alatt juthat el. No köszönjük szépen az ilyen gyors közlekedést — a mi legjobb esetben a villamos vasuton 12 krajczárba kerül.

Azok között az előkelő férfiak között, a a kikről fentebb említést tettünk, akadhat olyan, a ki eddigi felterjesztéseinket ok nélkül való jajgatásnak fogja minősíteni s azzal a czáfolattal áll elő, hogy hiszen a postaszolgálat s általában az ügykezelés egészen másként lesz berendezve, mint jelenleg van.

Igaz, hogy a város belterületén is lesz egy *fők postahivatal*, a hol a leveleket, táviratokat, csomagokat s egyéb küldeményeket *föl lehet adni*, tehát éppen olyan kényelemmel *föl* adhatunk itt bent a központban mindent, mint eddig. De a *kiadás*, az expedíció, nem innen a központból történik, hanem a vasuti állomáson levő főpostáról. Az igaz, hogy a főpostára nem kell senkinek se kifáradni, mert a leveleket, hirlapokat,

csomagokat és minden küldeményeket kinek-kinek *kocsikon szállítják a lakására*. Hát ez is nagy kényelem lesz; de kérdés, *megkapja-e a címzett ezeket oly rövid idő alatt, mint ma?* S a mi legérdekesebb a dologban, az, hogy az egyes csomagoknak a kocsin való házhoz szállításáért külön *5 azas öt o. é. krajczárt kell majd fizetni*.

Hát köszönjük szépen ezt az *ujabb terhet*, a mi eddig egészen *fölösleges* volt.

De eltekintve mindentől, egy ilyen nagy városban, mint Miskolcz, bizonyára lesz elég ember, a kiknek valamelyes dolguk mégis akad, a mit a főpostán kell majd elintéznük. Ezeknek az embereknek vagy az elkésett kézbesítés vagy más fontos érdek miatt mégis csak ki kell fáradniuk a főpostára, a *hol az összes ügydarabokat és szállítási anyagokat földolgozzák*.

Mindezekből tehát világos, hogy az új intézkedés által a *közönség érdeke szenved*. Itt, ugylátszik, a hivatalos érdek nyomul előtérbe a közönség érdeke föltt; pedig hát nem a közönség van a hivatalnokokért, hanem megfordítva: a hivatalnokok vannak a közönségért.

Meg vagyunk győződve arról, hogy városunk polgársága, különösen annak kereskedő osztálya nem hagyja szó nélkül ezt az intézkedést, hanem *mielőbb mozgalmat indít az iránt, hogy az új postapalota ne a vasuti állomáson, hanem a város központján építtessék föl*.

Az Isten haragja.

(P.) Bizony mondom néktek, atyámfiai: kegyelmes és nagyságos urak s minden rendű és rangu polgártársaim — amikor számvetéseiteket csináljátok, nem jó elbizakodottan kihívni haragját az igazságos Istennek, a ki megbünteti az atyák vétkeit a fiakban, harmad és negyediziglen.

Imhol, atyáink és uraink ott a bársonyszékben és a trónus körül, szépen kiszámi-

tották a minap, hogy hová fordítják a milliókat, a melyeket a nép keserves filléreiből szed össze és gyűjt rakásra Lukács László, magyar királyi pénzügyminiszter és ösz-birodalmi adóvégrehajtó ur ö exellenziája.

A papiros türelmes és a penna könnyen fog, hamarosan följegyezték tehát, hogy az engedély nélkül elköltött 30 millió tul kell még vagy 50 millió, a melyet a „legalkotmányosabb” szokás szerint szintén engedély nélkül fognak elkölteni. Aztán kell sok, nagyon sok pénz új hadihajókra, mert a mostaniak már kimentek a divatból és nem alkalmasak arra, hogy kékutazást rendezzünk rajtuk a Sahara sivatagra. Nem csekély aprópénz kell a fölemelt kvótára is; sőt minthogy könnyen háboruba keveredhetünk Montenegróval, meg kell erősíteni az arrafelé eső határinkat, nehogy Nikita hoszpodár egy szép napon elfoglalja Bécset vagy Budapestet. Sunma summárum, több millió kell a jövő esztendei háztartásra, mint ahány hajaszála van az egész Bánffy-kormányának.

Mikor pedig a szörszálhasogató ellenzék azt a kérdést feszegette, hogy ugyan mikép préselik ki ebből a koldus országból azt a rengeteg pénzt? akkor a földmívelési miniszter kedélyes mosolyt váltott a pénzügyek és a belügyek minisztereivel. Darányi mosolygása azt jelentette: „Jó termés lesz az idén.” Lukács László derüs tekintetéből ezt a fenyegető biztatást olvassuk: „Csak bizzatok a többit adóvégrehajtóimra.” Perczel Dezső kacintása pedig azt hirdette: „Ha zsandár kell, itt vagyok én!”

Az Istennel nem törődtek. „Hiszen — gondolták magukban — ha a szurony velünk, ki ellenünk?”

És ime, a föld ezen hatalmasaival párbajba szállott az Isten s kezének egyetlen intésével lesujtotta őket. Ráküldte a pusztítás angyalait ezen mi szerencsétlen országunkra. Eljött az orkán és elhozta magával a jégesőt, a mely néhány perc alatt tönkre-

A „SZABADSÁG” TÁRCZAJA.

Névmagyarosítás.

*Milyen szép! mióta ez a magyar tűzhely
(Vesszük észre) meleget is ad:
Hogyan magyarítanak neveket, mily tüzzel
Hoz az érdek új magyarokat!*

Ste, magyar ész! ott (de hol? most meg nem mondom)

*Hogy megengedsz bármilyen nevet!
Szeretem is, talán; de nagy az én gondom,
Hogy a végén valaki nevet.*

*Mennyi drága kincsünk rejlik sok szép névben!
S ötven vasért oly olcsón adod.
Nem így fecsértétek jövevénynek régen
A „Gyémánt-ot és a „Csillag“-ot.*

*Még hagyján, ha olyan „Rákóczi“, „Bocskai“,
S talán „Kossuth“, sőt „Petőfi“ is,
S több efféle megnyert jó magyar, de mai,
Nem maradna a mi volt — hamis;*

*Ha átszellemlne mindenik a névvel,
S lenne egy kis isten ostora,
Könnyű, hebehurgya Simonból Szent Péter,
Új teremtés hős apostola . . .*

*De a szent nevekkel hogyan tolakodnak
Magyar emlék szentélyeibe!
Szemét-porukkal mily vastagon rakódnak
Multunk himporának fölibe!*

*Már maholnap, eh mit mondok, ime már is
Ki ismeri, melyik az igaz?
Röhög Bécs és kurjong künn minden számár is:
Nincs különbség; mind csak semmi, gaz!
Dr. Nagy Mór.*

Sportoló nők.

Irta: Kocsis Gizella.

I.

A lawn-tennis.

Meg kell mondanom, hogy maszatos a kezem. A bal arczám pedig nyomát mutatja a Jóska lapdjának.

Ha valakit érdekelné: kicsoda Jóska? ugy megigérem ennek későbbi bevallását.

Most rólunk akarok beszélni, rólunk, mikor a főző-kanál és egyéb hatáskörünkbe tartozó kizárólag bennünket megillető teendők helyett, a sport jótékony és hasznos élvezetét akarjuk gyakorolni.

Élvezetnek jótékony; hasznos volta, mint erkölcsi, mint anyagi szempontból pedig, tagadhatatlan. Fölfrissíti a kedélyt a lélekre valami csodás, fölemelő hatást gyakorol és

én ismerek embereket, kik nagy lelki bánatot, sorscsapásokat egyik-másik sport üzésével enyhítették és ismét olyanokat, kik evvel egészségük javulásához járultak. Mindkét szempontból tekintve a sportot nem eléggé tudom dicsérni azt az asszonyt, ki kötelessége teljesítésének elhanyagolása nélkül, — szembe szállva egyes helyeken még ma is kelendőségnek örvendő előítélettel — képes 2—3 órát saját szórakoztatására fordítani, ezáltal nemcsak önmagának, de ugyszólván egész családjának adózva. Mert merem mondani, határozottan állítani, hogy a családi viszályok, daczos, türelmetlen, szeszélyes asszonyok, de férjek száma is, tekintélyesen csökkennék, ha egy-két órai szabad, friss levegő élvezetével: fölfrissült idegekkel, egészségesebb gondolkozással, üdvözölnék egymást. Az ilyen ártatlan multság elvonja az embert órákra a mindennapi gondolkozástól, az örökös egyhanguságtól és felejtí velünk, vagy elfogadhatóbb színben állítja elénk az élet apróbb bajait. Szinte új erővel, új kedvvel folytatja az ember elhagyott munkáját és ugyanegy eredményre képes, akár folyton mellette lett volna. Meghozza a jobb, könyedebb hangulatot és kedélyünket felszabadítja attól a nyomasztó érzéstől, mely legtöbb esetben az egyhangu, álmos napok következménye.

tette egy egész esztendő fáradságos munkájának minden gyümölcsét.

A miniszter urak arczáról bizonyára eltűnt már a gögös mosoly. Mert hiába adóvégrehajtó, hiába zsandár, az idén nem hajtják be Magyarországon a Bécs számára való tributumot.

Az Isten fenytése azonban mindnyájunkat ért, hatalmasokat és elnyomottakat, urakat és szolgákat, gazdagok és szegényeket egyaránt.

Az inség és nyomor fekete rémei ólálkodnak a küszöbünk előtt.

Most már, miniszter urak, nem erőszakra és perzekutor-virtusra van itt szükség, hanem bölcseségre és jóakaratra.

H I R E K.

— **Belgtatási ünnepély.** A miskolczi ág. evang. egyház fényes ünnepekre készül. A tiszai egyházkerületnek új felügyelőjét: *Szent-Iványi* Árpád országgyűlési képviselőt Miskolcra, mint a kerület székhelyén ez évi július hó 10—12. napjain igtatják hivatalába. Az ünnepély rendezésére *Déván* Ottó kir. ügyész elnöklelte alatt egy 20 tagu bizottságot küldtek ki. A bizottság azután csoportokba oszlott. A fogadó és ünnepélyrendező bizottság *Déván* Ottó, az elszállásoló bizottság *Kulcsár* Károly, a diszebed-rendező bizottság *Fischer* Lajos vezetése alatt fog működni. Az ünnepély programját a következőleg állapították meg: Vasárnap, f. évi július hó 10-ik napján délelőtti 9 és fél órakor a közgyűlés vendégei és tagjai az egyház emeleti tanácstermében gyülekeznek s innen templomba vonulnak; 10 órakor istenisztelet tartatik. *Terray* Gyula gömöri főesperes szónoklatával és offertóriummal az egyetemes ev. egyházi gyámintézet nagy szeretet adományához; 11 és fél órakor a közgyűlésen, ugyancsak a templomban, *dr. Szontagh* Miklós egyházkerületi felügyelői helyettes megnyitván a gyűlést, ez megalakul és az egyházkerületi szavazatszedő bizottság jegyzőkönyve alapján méltóságos

Szent-Iványi Árpád, gömöri egyházmegyei felügyelő és országgyűlési képviselő ur törvényesen megválasztott egyházkerületi felügyelőnek jelentik ki; a megválasztott egyházkerületi felügyelő esküt tesz, a püspök által ünnepélyesen beiktattatik, székfoglaló beszédet tart s a közgyűlést bezárja; déli 12 és fél órától fogadja az egyházkerületi felügyelő a tisztelő küldöttségeket és egyeseket. Ezt megelőzőleg szombaton, f. é. július hó 9-ik napján, délután 5.47 órakor a tiszai pályaudvarba Gömör-felől érkező *Szent-Iványi* Árpád egyházkerületi felügyelő, ugyancsak a tiszai pályaudvarba délutáni 6.20 órakor Budapest-felől érkező egyetemes felügyelő: *Prónay* Dezső báró a vele jövő egyházkerületi felügyelő és püspök urakkal együtt az egyházkerületi elnökség által fogadtatnak. Ugyanakkor Gömör-felől délutáni 5.47, Kassa-felől délutáni 5.42 órakor és Szerencs-felől délutáni 5.52 órakor érkező vendégek és tagok a tiszai indóházban a tisztelgőkhez csatlakoznak és délutáni 6.30 órakor kocsikba ülve, mindnyájan együttesen bevonulnak. A bevonulás az egyház központi épületébe történik, a hol is az egyház közönsége, illetőleg annak élén *Radvány* István, kir. tanácsos, egyházi felügyelő fogadja az egyháznagyokat, a vendégeket és a képviselőket. Ünnepélyes fogadtatás után a vendégeknek és tagoknak a Korona, Háromrózsa, Pestvárosa és Pannónia nevű szállókban elhelyezéséről, ugyancsak a Korona-szállóban az együttes vacsoráról, valamint vasárnap délelőtti közös ebédéről az egyházi rendező bizottság fog intézkedni. A részvételre és a szállásigényre vonatkozó nyilatkozatok f. é. július hó 3-ik napjáig küldendőek a lelkesítő irodába, a honnan aztán *Kulcsár* Károly egyházkerületi pénztáros, mint egyházi gondnok küld majd közvetlenül értesítést.

— **Alapkövetétel.** A diós-győri ág. hitv. evang. egyház templomának alapkövét holnap, 1898. jul. 3-án nagy ünnepek között teszik le. Az ünnepély kezdete d.-u. 3 órakor a templomban. 196. ének, 1—2. vers, ima, 196. ének, 9. vers. Ünnepély az alapkövetélnél: A dalárda éneke után *Zelenka* Pál püspök beszédet, *Túrócsy* Pál főesperes imát mond. Az egyház lelkesítő felolvassa az alapkövetel elhelyezendő okmány szövegét. Végül a dalárda énekel. A templom alapkövetel elhelyezése után a fürdőben a templom-alap

javára tetszés szerinti belépti díj mellett jótékonycélú táncmulatság tartatik. Ugy az egzházi ünnepély, mint a táncmulatság kedvezőtlen idő esetén is megtartatik.

— **Szabagságolások a kir. törvényszéknél.** A nyári évadra a szabadságidőt tekintettel az ügyvitel követelményeire, a következőképen osztotta be *Ortway* Miksa kuriai bíró, kir. törvényszéki elnök: *Pották* Lajos kir. táblai bíró folyó évi augusztus 28-tól bezárólag okt. 1-ig. *Sebe* Alajos kir. törvényszéki bíró július 3-tól bezárólag augusztus 13-ig. *Póts* Endre kir. törvényszéki bíró július 3-tól bezárólag augusztus 6-ig. *Dr. Végh* Imre kir. törvényszéki bíró augusztus 23-tól bezárólag október 1-ig. *Bulyovszky* Gusztáv kir. törvényszéki bíró augusztus 13-tól bezárólag szeptember 3-ig. *Dr. Görgey* Sándor kir. törvényszéki bíró augusztus 7-től bezárólag szeptember 10-ig. *Hubay* Gyula kir. törvényszéki bíró június 26-tól bezárólag július 2-ig és augusztus 1-től bezárólag szeptember 3-ig. *Hudák* Andor kir. törvényszéki bíró július hó 3-tól bezárólag július 30-ig és szeptember 4-től bezárólag szeptember 17-ig. *Geöcze* Bertalan kir. törvényszéki bíró augusztus 23-tól bezárólag október 1-ig. *Kalocsay* Kálmán kir. törvényszéki bíró július 3-tól bezárólag október 6-ig. *Demeter* Ernő albiró szeptember 11-től bezárólag október 22-ig.

— **A miskolczi dalár egylet kirándulása.** A miskolczi dalár-egylet és a borsodi Bükk-egylet dobsinai kirándulása a múlt szombaton és vasárnap végbe ment. Az előbbi egylet 22 taggal, az utóbbiak 24-el vettek benne részt, kik között voltak hölgyek is. A dalár egylet még szombaton elutazott és Rozsnyón pihenőt tartott, a hol egyszersmind hangversenyt is rendezett. A kirándulás rozsnyói epizódjáról azonban nem valami hízlegően nyilatkoztak a tagok. A fogadtatás — úgy mondják — se hideg, se meleg, afféle semmilyen sem volt. A hangverseny érdekében az arra felkért egyének édes keveset tettek. Sőt a város egy főtisztviselője részéről oly elbánásban részesítették, a mit a csupa intelligens emberekből álló dalárda nehezen fog felejteni. A hangversenyen dalárdánk oly kitűnően énekelt, hogy a jelenlevő kis közönség egészen el volt ragadtatva. A dobsinai jégbarlanghoz való kirándulás másnap ment végbe nem csekély fáradsággal, de egyszer-

A sportnak százféle változata kínálkozik és mindegyikünknek módjában áll: természetének, hajlamának megfelelő, testalkatához illő sportot választania.

Mert ha eszthetikai szempontból választunk, úgy mindenesetre tisztában vagyunk arról, hogy: nem mindegyikünknek illik az evezőlapát, a tornarud, a korcsolya, a bicykli, a háttas ló, de valamennyiünknek kezébe áll a Croquet-nél használatban levő fakalapács, a Cricketnél az ütőfa s a Lawn-tennis-nél használatos ütőháló, vagyis rackets.

A felsorolt játékok mindegyike angol eredetű. Angolországban nagyon elterjedtek, különösen a labdajátékok, noha az angol népet komoly, hidegvérű elemnek ismerjük, hasznát, szükséges voltát ők már a tizenhatodik században érezték. Nálunk legelterjedtebb, egyszersmind legkedvesebb a Lawn-tennis.

Ez közkedveltségnek örvend és annyira kedves, különösen kora tavasz és ősz idején, mikor az enyhébb, de nem forró napok kevésbé képeznek akadályt, a labdáknak az ütőhálókkal való ügyes visszakergetésére. A Lawn tennis volna a labdajátékok közül az, mely jól áll mindenkinek (ha már ebben az öreg hibáknak akarunk és akarjunk hódolni), testgyakorlatnak kielégítő, mulatságosnak, szórakozásnak kedves, fokozottan, a

legfelső fokig kedves, ha még a korcsolya-sport idejében elhangzott röpké vallomásaira felelnek az ütőhálók művészi — avatatlan emberek előtt azonban érthetetlen — forgatásai. Ezt a sportot nálunk terjeszteni, művelni szükséges feladat lenne mindenütt, a legkisebb helységben is.

A Lawn-tennis-hez roppant kevés kell: egy hosszú derékszög alakú üres térség, körülbelül 22—24 méter hosszú, 12 méter szélességgel. Ezen belül egy kisebb négyzet, hosszában 3—3 méter, szélességben másfél méterrel, mindkét oldalon kisebbre véve. A pálya közepén kifeszített háló 180 cm. magasságban választja el egymástól a játszó pártokat. Ezenfelül mindössze egy pár rendez nagyságu posztóval bevont, ruganyos labda és ugyanannyi ütőháló szükséges. Az egyik oldalon felállított játszó, támadók a rackets segítségével átütik a labdákat az ellenfelekhez, még pedig a hálón fölül keresztelve. Az ellenfél kötelessége az ütőlapát használásával a labda ügyes visszaverése, nem röptében, tehát hozzáérkezve, hanem fölgrásuk után közvetlenül a földről. Minden hiba az ellenfél javára szól, az is, ha nem a földről, de röptében verjük vissza a labdát, hasonlóan az is, ha a kisebb négyzetön tulrópült vagy mentében a hálót surolta. Az első és második hiba egyenként

15-öt számít az ellenfél javára; a harmadik és negyedik 10-et, úgy, hogy a játék 50-el végződik.

Legmulatságosabb az, ha az egyik pártnak játékosai egymásután 6 játékot vesztek el, tartoznak megcsókolni a — *hálót*. Ismerem azonban egy fess asszonykát szöke hajjal, ki, ha veszett, leírhatatlan kedveséggel csókolta meg a háló alakjában az urát és egy nagyon komoly fiatal embert, ki kedves ellenfele ütőhálótartójára lehelte szívesebben a reá szabott büntetést.

Erre nézve meghatározott és külön törvénycikkkel megerősített szabály nincs.

Kölcsönös megállapodás, harmonikus elem, döntenek a hibás felekre hozott elmarasztó ítéletben. A Lawn tennis ezer apró kedveségtől eltekintve, határozott előnyére válik a fiatalságnak. Azok a kis rövid és hosszú ruhás lányok üres óráikban (és melyiknek nincs üres órája?) kevésbé érnek reá álmódzva beteges hajlamokat magokban nevelni; mindössze tán a házasulandó fiatal emberek szemében csökken az értékük, kiknek elvük ellen, minden sporttal ismerős leány, mert „nem néz ki“ belőle sem jó gazda asszony, sem jó feleség.

Nos, hát az ilyen kifogásoktól csak bátran labdázzanak bájos olvasónőim minél többet,

smind a ritka természeti szépségek által nyújtott bő kárpótlással. Dobsinán kitűnően fogadták a két egyesület és az ottan tartott hangversenyen a még a fürdőre nem távozott intelligencia egy lábíg megjelent. A kirándulók hálás köszönettel tartoznak a jégbarlanghoz való kirándulás ügyes és előzékeny rendezéséért, s általában a szives fogadtatásért Lang Gusztáv rendőrfőkapitánynak. A kirándulók hétfőn délelőtt érkeztek haza.

— **A vasuti dalkör** czimje ismét megváltozott. Ezelőtt 12 évvel — mikor megalakult — „*Vasuti dalkör*” czimet vette föl. Hat évré az alakulás után „*Miskolczi Dal- és Önképző kör*” czimje lett. Most szerdán, június hó 29-én tartott alakuló közgyűlésében „*Magyar kir. államvasutak miskolczi műhelyi dal és zene-egyesület*” czimet vett föl. — Az alakuló közgyűlésen a tagok nagy számmal vettek részt s örömmel fogadták a javaslatot, hogy az egyesület kebelében a dalárda mellett zenekar is létesül. A gyűlést Krón Ignác műhelyi főnök, mint az egyesület védelnöke buzdító és lelkesítő beszéddel nyitotta meg. Azután előterjesztette az általa készített új alapszabálytervezetet elfogadta s azt a belügyminiszterhez és az államvasutak igazgatóságához jóváhagyás végett felterjeszteni elhatározta. *Ruttkay* Menyhért karnagy indítványára a közgyűlés Krón Ignác műhelyi főnöknek az egyesület felvirágzása érdekében tett buzgó működéséért s az alapszabályok megkésztése körül kifejtett fáradozásáért jegyzőkönyvileg hálás köszönetet és elismerést szavazott. Ezután az új tisztviselői kar és a választmány tagjait választották meg. Elnök lett Krón Ignác műhelyi főnök főmérnök. Al-elnökök: *Szalczberger* Zsigmond és *Sirkovits* József. Pénztárnokok: Bócz István, Mitnyik József, Theer Miklós, Dvorszky Ignác. Jegyzők: Valástsek Ignác, Gyurkovics Béla. Számvizsgálók: Holubek Lambert, Czétényi György, Antal Géza, Lövy Vilmos. Ellenőr a dalkörnél: Eberhardt József. Ellenőr a zenekarnál: Büdy József. Levéltárnokok: Kruppa János, Csasznek Ferencz. Könyvtárnokok: Vigh Ignác, Vizi Pál, Harday Károly, Bedécs Lajos. Választmányi tagok: Missa János, Molnár Károly, Steiner Pál, Bárány Gyula, Kertész János, Lancsa János, Feit Vincze, Bendik Nándor, Tschürtz Mátyás, Brotán János, Rác László, Thom

korlátlan jó kedvvel, akár „véletlenségéből” az ellenfelek fejét surolva a labdájukkal, mert az, a ki ilyen ismert és divatjátmulta kifogásokkal szórakozik, úgy sem az „igazi” az „igazi”-nak pedig az egyszerű tennisruhában simafonatu szalmakalapban a konyhában és a játéktéren egyaránt tognak tetszeni.

Gyűljenek össze minél többen, minél sűrűbben, aztán menjenek ki a szép, langyos, csintalan napsugárral kaczerkodik, a szabad friss levegőre labdázni. Valami fölségesen, kellemes érzés kíséri az ilyen játékot, mikor rózsás arczczal, tüzes lelkesülő szemekkel követik a labdak sebes röptet abban az egészséges tiszta levegőben odakint.

Szerezzenek minél nagyobb pártot, minél tömegesebb résztvevőt, úgy nemcsak a jövőbeli ferjük fogja önöket — patika conto hiányában — megdicsérni, de már a Jóska gyerek is kék-piros plajbaszszal csinálja az elismerő okiratokat, mert ő rendkívül lelkesül a labdázó kisasszonyokért és hála fejében minden fölhasználható alkalommal maszatos labdáját nyomja a kezükbe, czéltáblául pedig, kétséget nem szenvedő előszeretettel az arcukat szemeli ki.

Nándor, Borbély János, Sipos Pál, Vadnay Pál, Andó László, Strasser Gyula, Erdődy Ede, Kollár János, Achác Miklós, Vargovcsik Sándor, Mülberger István, Jezurszky Károly, Oprits Károly, Tóth Pál, Halkovits Károly, Veréb Géza, Fejes Bertalan, Bartko János, Paulovits Gyula, Makkay Sándor, Petrik József, Paluff Bertalan, Béres András, Urbán Antal, Juhász Lajos, Szarka György, Kreák Samu, Kánásy Lajos, Valovits Imre, Szabó István, Novák Antal, Vadnay Barna, Schmidt György.

— **Az egri dalkör Mező-Kövesden.** Az egri dalárda mult szombaton nagyszabású hangversenyt rendezett Mező-Kövesden. A hangversenyben a dalkörön kívül *Hock* János országgyűlési képviselő és *Nagy* Mariska urhölgy is közreműködtek. A hangverseny úgy erkölcsileg, mint anyagilag fényesen sikerült. Oly nagyszámú intelligens közönség jelent meg, a milyent nagyobb városok hangversenyein sem lehet mindég látni. Voltak többen Miskolcra is, a vidék számos községéből is úgy, hogy a Kaszinó nagy mulató helyisége egészen megtelt. Nyolcz óra után néhány percczel kezdődött meg a hangverseny. Az első szám az Egeri Dalköré volt, *Lányi* Ernő egyik remek alkotása, a „*Talpra magyar*”. A közönség visszafojtott lélekzettel hallgatta a hatásos műdarab előadását, a melynek fortissimói oly találóan fejezik ki Petőfi gondolatait. A második szám az egri csalogányé, *Nagy* Mariskáé volt. Rubinstein „*Asra*” Schubert: „*Vadrózsa*” Schumann: „*Nem átkozlak*” cz. műveit adta elő olyan kedvesen, hogy a hallgatóságot egészen meghódította. A közönség zajos tapsokkal jutalmazta, a figyelmes rendezőség pedig diszes csokorral lepte meg a bájos művésznőt. A következő szám ismét a dalköré volt. *Lányi* nak: „*Megsebezett hűtlenséged*” . . . czimű dalegylegét adta elő a szokott precizitással. A negyedik szám volt az estély fénypontja. *Hock* Janos, a mező-kövesdi kerület országgyűlési képviselője, a kitűnő szónok és felolvasó tartotta felolvasását, mely alatt a viharos éljenek és tapsok alig akartak megszűnni. A felolvasás után ismét a Dalkör ment a pódiumra és nagy hatással adta elő *Lányi* nak: „*Temetésre szól az ének*” cz. művét. — A következő szám ismét *Nagy* Mariskáé volt. *Mocsáry* Imrénének néhány szép népdalát énekelte oly hatással, hogy a zajos éljenést csak még egy szép dal eléneklésével lehetett lecsillapítani. A tapsokból persze bőven kijutott a szerzőnek, *Mocsáry* nak és az éneket kísérő *Lányi* nak is. — Az utolsó szám a Dalköré volt. *Lányi* nak: „*Három eredeti magyar népdal*”-át adta elő igen mély érzéssel, művésziessé. — A hangverseny után bevonult a Dalkör a Kaszinó egyik tágas termébe, a hol a rendezőség megvendégelte a dalosokat. A teremben jelen volt *Hock* János is. Felköszöntőkben persze nem volt hiány. Az első felköszöntőt *Maczky* Velér dr., a Dalkör fáradhatatlan másodelnöke mondotta a rendezőség nevében a Dalkörre, *Halászy* Caesar *Hock* Jánosra, *Hock* János eszmegazdag beszédben a Dalkört éltette. — A tánczó fiatalok pedig e közben átvette birodalmát és rakták világos reggelig.

— **Halalozás.** özv. *Klimon* Andrásné, városunk egyik köztisztjeletben élt polgárnője június hó 29 én jobblétre szenderült. Az elhunytban *Klimó* Pál gyöngyösi ev. ref. lelkész édes anyját siratja. Temetése tegnap délután nagy részvét mellett ment végbe. Nyugodjék békében!

— **Gyászhir.** Mély részvétet keltett városunkban ama szomorú hír, hogy *Klein* József Arad város érdemes polgára jobblétre szenderült. A megboldogult városunknak is derék és tisztelt polgára volt. Temetése csütörtökön Aradon ment végbe a város közönségének őszinte és impozáns részvéte mellett. Nyugodjék békében!

— **Merész vállalkozás.** *Xantus* Gábor tanárjelölt tegnapelőtt biciklín Krakkóba indult.

A hosszú, fáradságos és veszedelmes utat egyedül teszi meg. Szerencse kísérje utjában!

— **Uj vendéglősök.** A diósgyőri vas- és aczelgyár vendéglőjét *Mayer* József, a miskolczi polgár-egyesület derék vendéglőse nyerte el. A polgár-egyesület vendéglőjét pedig *Láng* Vilmos, *Láng* Károly kir. törvényszéki tisztviselő fia veszi át.

— **Összeütközés.** Kedd és szerda közötti éjjelen Kaál-Kápolna és Ludas állomások között a Budapestről jövő 1506. sz. személyvonat összeütközött három teherkocsival, melyet az akkori nagy vihar a vonalon levő kitérő vágányról szalasztott ki a nyílt pályára. Az összeütközés nem vont maga után nagyobb szerencsétlenséget, emberéletben nem esett kár. Csupán a mozdony s a teherkocsik sérültek meg. A személyvonat két órai késéssel érkezett meg Miskolcra.

— **Éjszakai támadás.** Szomorú jelenség közbiztonsági állapotunkra azon éjjeli támadás, mely szerda éjjel a város egyik legélénkebb pontján történt. *Stern* Áron helybeli kereskedőt s néjét, a mint lakásukra igyekeztek, az Oroszlán gyógytár előtt két ismeretlen egyén megtámadta, valószínűleg pénztörök akarva elrabolni. A segélykiáltásokra figyelmes lett a Királyhidnál levő rendőr s segítségükre sietett. Erős küzdelem után sikerült az egyiket ártalmatlanná tenni és bekisérni, azonban társa ez idő alatt elszökött. *Stern* fején szenvedett sérülések folytán ágyban fekvő beteg.

— **Pályázat postagyakornok-jelöltségre.** A m. kir. posta-, távirat- és távbeszélőnél betöltendő 108 gyakornok-jelölti állásra pályázatot hirdet a kereskedelmi miniszter. Ezen állásokra az 1888. évi I. t. cz. 14. §-a alapján mindazok pályázhatnak, a kik középiskolát vagy ezzel egyenrangú más tanintézetet érettségi vizsgával sikeresen végeztek, 18-ik életévüket betöltötték és magyar állampolgárok. Ezen feltételeken kívül a pályázók községi erkölcsi bizonyítvánnyal feddhetetlen előéletüket, közhatósági orvosi bizonyítvánnyal pedig ép és egészséges, a posta- és távirat-szolgálatra testileg is alkalmas voltukat tartoznak igazolni. A pályázat alá bocsátott állásokat a kerületi posta- és távirat-igazgatóságok fogják betölteni, számszerint minden igazgatóság tizenkettőt. A sajátkezüleg irt és születési, orvosi, erkölcsi és iskolai bizonyítványokkal felszerelt kérvények a már közszolgálatban állók által előjáróságuk, a közszolgálatban nem levők által pedig az illető szolgabíró vagy polgármester útján *follyó évi július hó 31-ig*, a szerint, a hol a pályázók alkalmaztatást óhajtanak nyerni: a budapesti, kassai, kolozsvári, nagyvárad, pécsi, pozsonyi, soproni, temesvári vagy zágrábi posta- és távirat-igazgatóságokhoz nyújtandók be, s a mennyiben az említett határidőig pályázók kellő számmal nem jelentkeznek, később érkező folyamodványok is elfogadtnak. A pályázók közül kiválasztottak az illető posta- és távirat-igazgatóság felhívására az igazgatóság vezetőjénél személyesen jelentkezni tartoznak, a ki azután felfogadásuk iránt végleg határoz. A felfogadott posta- és táviratgyakornok-jelöltek eskü helyett ezt pótló fogadalmat tesznek és egy forint napidíjban részesülnek.

— **Az egyezkedés.** Történt pedig, hogy egy fiatal ur, a kinek a fogainál csak a hire volt rosszabb, elhatározta, hogyha a hírét megreparáltatni nem tudja, legalább a fogain ütött csorbákat fogja kiköszörültetni. Elment a fogorvoshoz, a ki megvizsgálta a fogait s miután hármát kihuzott, kettőt letörött és vagy két hétig fűrészelt, ráspolydzott a rossz-hurú és rossz-fogu flatalembere szájában, egyszerre csak kijelentette, hogy rendben van a fogsor Pál ur — nevezük így — eleinte különösnek találta, hogy ő minden este kivegye a szájából a fogait és reggel ismét visszategy, de lassanként annyira megszokta a változást, hogy teljesen megfeledezett az orvosáról, a ki pedig szerette volna, ha jól megszolgált fáradságát meg is fizeti neki. De Pál urnak különös pechje volt mindig:

a mikor fizetni akart, sohasem volt pénz, a mikor volt néhány bankója, akkor mindig annyi volt a teendője, hogy a legjobb akarral sem kereshette fel fogainak megrepelóját. Így magyarázható meg azután, az már nem szokatlan dolog, hogy Pált az orvos bepörölte és a bíróság el is ítélte őt 80 frt és 90 kr. megfizetésére. Hogy azonban senki rosszat ne gondoljon az orvostól, sietünk kijelenteni, hogy az orvosnak ebből csak 52 frt járt, a többi a kamatok, a perköltségek stb. tették ki. Pál ur egészen elszörnyűködött, a mikor az ítéletet megkapta s most, jó későn jutott az eszébe, hogy talán egyezkedni is lehetne az orvossal. Legalább abba egyezzen bele, hogy részletekben fizethessen, gondolta és elment az orvoshoz egyezkedni.

— Doktor ur, egyezkedni jöttem!

— Kérem, én kész vagyok reá! Mit ajánl?

— Részletekben szeretnék fizetni, talán havi részletekben.

— Helyes s hogy lássa, mennyire megszolgáltam és megiszolgáltam azt a csekély 52 forintot, még most is megvizsgálom a fogait, milyen állapotban vannak. Mutassa csak!

Pál ur megmutatta. Kitátotta a száját, mint Jónás az állatkertben, ha az ápolója kenyeret dob bele és egyszerre csak úgy érezte, hogy ijesztő nagy ürességben forog, szédül, valami képzelhetetlen nagy veszedelem előérezte szállotta meg. S mikor azután az orvos kedves mosolylyal kijelentette, hogy a fogak rendben vannak — az orvos kezében. Ott maradtak a szép fogak zálogban és ha a napokban meglátják a Pál urat, a mint fogsorának hiányait rejtegetendő, zsebkendőt tart szája elé, hát szánják meg a szerencsétlent, a kire ilyen balul ütött ki az egyezkedés!

— **Az új magyar nemes.** Egy Laczi nevű véghetetlenül kicsi diák nyilatkozatot tett arról, hogy nemcsak holmi nemesi oklevél bizonyít az ember nemesi mivolta mellett. És ezen a nyomon fölfedezte a kellemes kis férfit, hogy az ő apja szintén igen nemes ember. Nevezetesen ez a nemesi kinevezés úgy történt, a Laczi nevezetű elmés férfit a díszvizsgára betanulta Petőfi „Magyar nemes“-ét és a vizsga napján reggel édes apja próbát szavaltatott otthon vele. A virgoncz dalia kiállt és rákezdte. Jól ment nagyon és pompásan és a századvégi jó ösztönnek bizonyos erőteljes megnyilatkozása tört ki belőle, mikor odaért:

„Munkátlanság csak az élet
Van életem, mert henyélek.
A paraszté a dolog:
Én magyar nemes vagyok!“

Mintha valamely szent meggyőződés csengett volna a jövő közélet e nagyreményű munkásának hangjában, midőn ezt szavalta.

Majd folytatta:

Milyen jó, hogy nem adózok
Gazdaságom van, de nem sok.
Adósságom van, de sok...
Én magyar nemes...

Itt hirtelen félbeszakította a drága kis művész és az apjához fordult prózában:

— Kedves apám, hisz *akkor te is nemes vagy!*...

E bájos és pimasz konfidencia oly nagy örömet keltett az apa szívében, hogy hirtelenében — *elfelejtette minden adósságát.*

— **Goldstein Számi Spanyolország szolgálatában.** Amerika valójában nem szerencsés. Nem elég, hogy egy láthatatlan spanyol hajóraj állandó rettegésben tartja. Nem tudván az önhitt dollárvitéznek a bujdosdit játszó spanyol hajóhad, mely oldalról támad gazdag tengerparti kikötő városaikra, vagy szétszórt hajóhadukra, most emellett még egy európai veszedelem is fenyegeti őket. A jól ösmert és népszerű **Goldstein Számi** készül Spanyolország segítségére. A kolozsvári szintársulat kitűnő és fiatal Goldstein Számija a bokosfejű **Nyárai Tóni**, a mi régi jó ismerősünk ez, ki a nagyváradi nyári szinkörben a

Goldstein Számit játszván, a következő ötletes kupléban foglalt állást Amerika ellen:

Amerika, Spanyolország
Egymást nagyon háborgatják.
Az én szívem majd megszakad,
Alfonzának baja akad.
Sürgönyt küldtem mamájának,
Sorozzon be katonának,
Spanyol náddal a kezembe,
Yankeekel úgy állok szembe.
És el is fogom tángálni,
S lesznek én don Goldstein Számi.

Mint mi értesülünk, az Amerikaelenes kuplénak komoly következményei várhatók. **Mert Gerster** Kálmán budapesti amerikai főkonzul tengeralatti kábelén a nagyváradi Pecze folyóba berendelte **Devey** tengernagy leghatalmasabb pánczélos hadi hajóját, hogy **Armstrong** ágyuival visszatartsa a további lépésektől a neki buzdult don Goldstein Számit, a ki lám háboru esetén is betudja bizonyítani, hogy ő valóban egy „*kotyajerek*.“ De mit szólnak a nagyváradiak, ha Amerika le találja bombáztatni a világhírű nagyváradi színház-bódét? Vagy talán ép ezt akarják elérni a **Számi** nótázásai által?

— **A Párisi Divat**, mely most IV. évfolyamában van, eddig is oly nagy kedveltségre és elterjedtségre tett szert, még pedig éppen a legjobb izlésű és legelegánsabb hölgyek körében, az világosan mutatja azt, hogy a hölgyközönség mindazt feltalálta benne, amit a többi divatlapokban csak elosztva lel meg: igazán izléses képeket, a valódi párisi izlés alkotásait, e mellett kimerítő magyarázatot, praktikus tanácsokat, melyek lehetővé teszik a legszebb ruháknak otthon való elkészítését. A lap cikkei elmondanak mindent a háztartás, lakás, kézimunkák köréből; a szerkesztőség pedig közbenjárása által lehetővé teszi a hölgyeknek, hogy mindent a legjobb forrásból s a legolcsóbban szerezzenek be. Illusztrált kitűnő regények egész'íven vannak mellékelve minden számhoz. A „Párisi Divat“ előfizetési ára egész évre 8 frt, félévre 4 frt negyedévre 2 frt. A „Pesti Hírlap“ politikai napilappal együtt egész évre 18 frt, félévre 9 frt, negyedévre 4 frt 50 kr.

— **Hippodrom a Buzatéren.** A Buzatéren felállított hippodromban már napok óta a közönség megérdemelt pártfogása mellett tartja előadásait **Fekete I.** igazgatása alatt levő erőművész társaság. Úgyesen összeállított program, — melyet a művészek meglepő ügyességgel adnak elő — szórakoztatja naponta kellemes, szabad ég alatt a közönséget. Különösen említést érdemel a **Bran-deis** és **Benati** athleta pár, kik a gyűrű-bintán, erőművészetben és ugrásban mutatnak be sikerült s nehéz productiókat. Különféle nemzeti tánczokat úgyesen ad elő **Dehrczeny Irma**, bámulatra méltó a schickes **Mariska** k. a. kautschukmutatványával. Azonkívül pedig az ötletes **Géza bohóc** neveteti folyton a közönséget. A társulat még az említettek kivül is rendelkezik jó erővel. A társulat tagjai majdnem mindnyájan magyarok s már csak ezért is érdemesek a közönség pártfogására.

— **Magyarul s németül** beszélő keresztény tanító ajánlkozik a szünetidőben elemi s polgári iskolai tanulók magán tanítására (correpetálására), esetleg zongoratanítást is vállal. Czime a lap kiadóhivatalában.

— **Falkenstein Soma**, hírlapárúdjában minden bel- és külföldi napi, heti és divatlapra, valamint minden létező politikai újságra éppen úgy lehet fizetni, mint a ... kir. pósthivatalnál. Felkéri a közönséget, hogy lapmegrendeléseket nála eszközöljék, annál is inkább, mert a n. é. közönség kényelme és előnye szempontjából a bélyegköltését is ő viseli. A lapokat, mint eddig úgy ezentul is a t. megrendelő saját czime alatt, már a vonat megérkezésekor díjtalanul fogja megkapni. Azon előfizetők, kik sorsjegyek birtokában vannak abban a kedvezményben részesülnek, hogy sorsjegyeiket egész éven át díjtalanul evidenciájában tartja, nyaralásuk esetében azonnal értesíti az illetőket. E

kedvezmény az osztálysorsjegyekre is kiterjed. Előjegyzéseket a nagy kir. szab. osztálysorsjáték sorsjegyeire az eredeti feltevélek szerint már most vesz át.

Hölgy vigéc.

— Egy látogatás. —

Korunkat sok ember a villany- és gőzkorának nevezi, persze, többnyire azon városok lakosai, a kiknél már van villanyvilágítás, mi még egészen jogosan tagadhatjuk, hogy ez a kor a villany- és gőzkora, de határozottan merjük állítani, hogy az 1898. év a **bicikli és vigéczek** kora.

Félek, hogy az elfogult történetírók ezt nem merik megírni, azért örökitem tehát meg én ezen örök igazságot fehér papíron fekete betűvel.

Mindent úgy kell venni, a mint van és oly szempontból kell tekinteni, a mint az a lényeknek megfelel.

Például egy községi jegyző a tavaszi állatvizsgálatról a szolgabirójának így jelentette:

„Marha szempontból tekintve községünk igen jól áll.“

Hogy azután mit szólott a szolgabíró ugy négy szemközt a nótárius urnak, azt nem tudom, de azt sem, hogy megértették-e egymást?

Hogy a gőz hatalmának mennyire nem hisznek az emberek, ime egy példa:

A mult napokban egy közelevárosi diáknak egy kis szomszédos forgalmi utazást akarván megesközölni és kiment a vasúthoz megváltani a jegyet, a melyet azután, hogy ország-világ lássa, hogy egy utassal van dolga, nagy hetykén a kalap szalagja mellé tűzött.

Miután pedig az indulóház éttermében a sör 12 kr., egy szomszédos kis kocsmában pedig csak 8, a diáknak ur átköczogott oda és elkezdett sörözgetni.

Az ő vonata 11 órakor volt indulandó.

Egy negyed tizenkettőkor a vendéglős kérde tőle, hogy melyik vonattal akar elutazni?

— A tizenegy óráival, — feleli nagy határozottan.

— Hisz' az már elment, — mondja a vendéglős.

— Hohó, nem lehet, — mondja ő, itt a jegy! és büszkén vergette mutatójával a kalapján levő biletet.

Csak akkor meggyőződött, hogy a vonat csakugyan itt hagyta, akkor nem ment sehogysa a fejébe, hogy hogy is merte ezt a gőzös megeselekedni egy városi urral.

Ez az úr elhiszi, hogy a gőz korszakát éljük.

A disznós horvátok azonban a bicikli mellett bizonyítanak, mert állítólag az ő vonalukon azokat a táblákat, hogy „Vigyázz, ha jön a vonat“ leszédtek és helyette a mozdonyvezetőnek szólót szegeztek fel, a melyeken ez van írva: „Vigyázz vasut, ha jön a bicikli!“

Ma minden bicikli. A fűskás biciklin adja be a keresetet, a bíró biciklin hoz ítéletet, az irattárnok biciklin adja ki az iratokat a végrehajtónak, a végrehajtó biciklin tüzi ki az árverést és az alperes biciklin vágódik plüre.

Az orvost bicziklin hívják a beteghez, a receptet bicziklin viszik a patikába, a patikus bicziklin viszi haza a gyógyszert, s a beteg bicziklin veszi be, a lelke bicziklin megy a mennysországba vagy pokolba és a halott bicziklin megy ki a temetőbe.

Természetesen a hölgyek is siettek bicziklizni.

Eddig a vigéczek kara ment volt a női beavatkozástól és uramfia tegnap megjelent az első hölgy vigécz.

Különös egy helyzetbe jut az ember a hölgy-vigéczszel szemben.

A him vigéczet már egyszerűen kikergettük és ő ezt nem is veszi már zokon.

De a hölgy-vigécz, az már más, én a következőképpen jártam el vele.

Igy üdvözöltem:

— Még nem tudom bájos idegen, hogy Angyalnak, vagy Nagysádnak szólítsam-e?

— Én Singer és Wolffner vagyok.

— Ah, hogy énekes, azt elhiszem, de hogy farkas is legyen, azt merem tagadni.

— Nagyon szép áruim vannak!

— Azt sejtem!

— Károlyi biblia . . .

— Tehát kegyed a bibliás asszony? Parancsoljon helyet foglalni! Zsuzska hozzon két fagyaltot és 10 süteményt.

— Ön nagyon előzékeny!

— Hölgyekkel szemben velem született betegség.

— Részletfizetésre is lehet?

— Lássa nagysád, ez pompás idea, mindenütt van már részletfizetés, csak e téren hiányzott még, kegyed tehát uttörő munkát végez.

— Önnek kell az uttörőnek lenni, mint hírlapírónak és a munkámban segítségemre lenni.

— Kérem ezer örömmel, tegye le a felöltőjét és érezze magát otthonosan, szemében látom égni az égi lángot, forró ajakának egy érintése kicsal belőlem két részletet.

— Menjen maga tolakodó, én védtelen nő vagyok, vegyen Aranyt, Mikszáthot vagy Jókait, de nekem itt ne kurizáljon!

— Tehát kegyed könyvben utazik, ez elszomorító, de legyen szerencsém holnap és akkor megcsináljuk a kötést.

— Jó kérem, hat órákor itt leszek.

— Most ezer kétség közt írom e sorokat, mert olvasom az ujságban, hogy a főkapitány ur ráreccsentett néhány vigéczre, ha vajjon Singer és Wolffner megjelenik e nálam a mondott időben? Mert én érzem, hogy sluszot kell kötnöm ezzel a bájos vigéczszel.

Hanem száz szónak is egy a vége, jól teszi főkapitány ur, hogy közibük vág ezeknek a részletesekeknek. Csak az én vigéczemnek ne legyen ma hét óráig semmi bántódása, mert gyűjteményemből hiányozni fog egy érdekes példány.

J . . . ő.

Irodalom és művészet.

Színház.

Nyári színház Miskolczon!

Szinte szokatlannak tetszik előttünk, pedig tényleg így van. Eddig csak a téli saionok alatt üdvözölhattük városunk falai között a Muzsa gyermekeit, s ime most már nyárban

is mehetünk a csendes estéken Thalia templomába. *Lukács* Béla főkapitány ugyanis engedélyt adott *Baranyai* Mihály színigazgatónak, hogy július és augusztus hónapokban a régi „Orpheum” nyári helyiségében színtársulátával előadásokat tarthasson.

Tehát orpheum helyet színházzá alakult át a „Balaton kávéház” nyári kerthelyisége, a mi valóban üdvös és dicséretreméltó dolog.

A mi magát a színtársulatot illeti, addig, a míg nem látjuk az előadásokat, természetesen róla véleményt nem mondhatunk. *Baranyai* színigazgató színházi előleges jelentésében ugyan sokat ígér, s ha tényleg beváltja az ígéretet, akkor valóban megérdemli a pártolást: a színházi jelentésben ugyanis a legújabb darabok színterhatalát ígéri, a melyek az idén a budapesti nemzeti és népszínház színpadjain sikerrel adattak elő.

Az előadásokat már a jövő héten megkezdik.

A színtársulat névsora a következő:

Műszaki személyzet: B: *Baranyai* Mihály, igazgató, *Lorandi* Tivadar, rendező, *Gömöri* Jenő, ügyelő, *Baranyainé* Adolfiné, karnagynő, *Berczik* Sándorné, pénztárnoknő, *Soós* Károly, díszmester, *Králik* Mihályt, sugó, *Kádár* József, ruhatárnok, *Hollósi* Vincze, szer-tárnok.

Működő személyzet: **Nők:** *F. Barts* Aranka, operett soubrette primadonna, *Lónyai* Piroška, operette és népszínmű énekesnő, *S. Berczik* Margit, operette koloratur énekesnő, *Baranyai* Szidi, operette másodénekesnő, *Majosházi* Eszti, operette és társalgási komika, *Szász* Anna, hősnő és tragika, *Gyurman* Alice, szende, *Nagy* Iduska, naiv, *Huber* Anna, drámai anya, társalgási, *Berczik* Mariska, *Hollósi* Margit, kardalos-segéd-színésznő, *Horvath* Irma, *Czinczér* Katinka, *Béresi* Mariska, *Tóth* Anna, soló balet tánczosnők és segéd-színésznők.

Férfiak: *Lorandi* Tivadar, operette tenorista, *Gyárfás* Ödön, operette és népszínmű énekes, *Latabár* Árpád, bonvivant és szalon-szerelmes, *Gömöri* Jenő, naturbursch, *Füredi* Károly, szalonkomikus, *Tábori* Emil, tenor buffó, *Sándori* Kálmán, operette buffó és kedélyes apa, *Sajó* Géza, jellem és társalgási, *Soós* Károly, *Nagy* Géza, *Fábriczky* Zsigmond, ifj. *Szabó* Dani, *Székely* Béla, *Tóth* Árpád, kardalosok és segéd-színészek.

—s.

— **Jókai a „a Magyar Könyvtár”-ban.** A *Lampel*-féle kiadóczég nagyfontosságú vállalata, mely máris diadalmasan küzd a német *Reclam*-füzeteknek Magyarországon való elterjedése ellen, nemcsak a közönséget birta meghódítani, hanem az íróvilág köreiből is mindenütt őszinte rokonszenvvel és jóindulattal találkozik. Most maga a magyar írók fejedelme, *Jókai* Mór is a vállalat munkatársai közé állott, több igen nagy érdekű munkáját engedve át a M. K.-nak. E munkák elseje most jelent meg; címe: *Emlékbeszéd* *Rudolf trónörökös*ről és egyéb beszédek. Még mindenki emlékezhetik arra a remek szónoklatra, melylyel *Jókai* annak idején a m. t. Akadémia közgyűlésén a szerencsétlen királyfi emlékének áldozott és a mely kétségkívül a legszebbek közé tartozik, a mik a koszorús író tollából folytak. Ez a beszéd arra van hivatva, hogy mint az emlékbeszédek mintaképe olvassák a magyar iskolákban. De az e füzetben foglalt többi beszédek is rendkívül becsesek: a *Jó-sikáról* a *Kisfaludy*-társaságban tartott emlékbeszéd, a *Kossuth* temetésén mondott gyászbeszéd s az idei márcziusi ünnepeken elmondott két szónoklat. Ezek vannak összegyűjtve a „M. K.” 46. füzetében, mely ismét becsületére válik a könyvtár szerkesztőjének és kiadóinak. *Jókai* füzete mellé *Petőfi* Sándor prózai munkáinak egy füzete sorakozik. A nagy költőnek kevésbé ismert elbeszélései és hírlapi cikkei vannak egybe-

gyűjtve e füzetben, mely méltán sorakozik a vállalatban már korábban megjelent *Petőfi*-féle utirajzokhoz. A magyar irodalmat még egy név képviseli a most megjelent sorozatban: *Kozma* Andoré, a népszerű satirikusé, a ki egy csomó „*Vig* Elbeszélés” sel gazdagította a vállalatot. A külföldi irodalom termékei közül *Poe*-nak világhírű *Rejtelmes* történeteiből kapunk kettőt, *Tolnai* Vilmos fordításában, aztán pedig *Schiller* egyik leg-szebb drámáját, a *Messinai Menyasszonyt*, melyet iskoláinkban sokat olvasnak és melyet most a nemzeti színház számára *Várad* Antal fordított magyarra. Mind e füzetek 15 kr. jával egyenként is kaphatók minden könyvkereskedésben.

Közgazdaság.

Május előtt — május után.

Isten csak az áldást adja, Termő földet, esőt, mely üdit és napot mely vidit. Erőt a munkához, hogy vethessünk és arathassunk. De mindezt hasztalanul. A gazdán az Isten sem segíthet.

Ki izzad és fázik, ki dolgozik és gyötrődik, ki remél és aggódik egész éven át? A gazda. És ki számítja ki az év végén, hogy mennyit nyert minde munka és gyötrellem gyümölcsein? A börze.

A csoda megfejtése még csodálatosabban egyszerű. Háromszázhatvanöt nappal ezelőtt a búzát majdnem ingyen adták a gabona-tőzsdéken. Valahol hét forint körül járt-kelt annak árfolyama. Pedig akkor már tul voltunk a május rothasztó esőjén és június rekkenő hőségén. — A gazda látta már, hogy hőröcsögének is alig tegett télire valója. De a tőzsde rendületlenül lanyha volt áraiban. Miért?

Mert ilyenkor kénytelen a gazda termését pénzzé tenni. Lejár fizetési határideje, törlesztési részlete, bevásárlási napja pénzzé kell tennie termését. Börzejargonban szólva: „*eingewickelt*” állapotba jut és a malmok kontremín-spekulációjának csak e rövid időszakon belül kell „*tartózkodó keresletet*” tanusítania, hogy aztán az ország cséplőgépeit a maga robotjába hajthassa. Csak e rövid terminuson át koplaltassa ki az üzérkedés a gazdát és boldogult, mert egymást nyomja, lelicsitalja a sok gazda eladó.

Ámde ezzel csak félcsatában diadalmasodott a gabnaüzér. A termelő kifosztása csak fél győzelem, mert a társadalomnak csak egyik fele termelő. A fogyasztót is ki kell fosztani az üzérkedés egyeduralma alá jutott buza segítségével.

„*Májusig vegyed, május után adjad a búzát*”: ez a gabnaüzérkedés kabalája. Szorítsd meg a termelőt, hogy megszoríthasd a fogyasztót!

Tavaly is ilyenkor legolcsóbb volt a buza, éppen mint az idén. Május elsején még tizenhat forintos árakban válogathattott az a buza, a melyik ma tíz forintok körül tengeti már csak életét. Hová veszett az árfolyam-lisztáról ez a jó öt forintosnyi különbözet? A spekuláció nyelte el.

Ez az a spekuláció, a melyet már Egyiptomban *Fáraó* is megszervezett. Az is beszédte aratáskor a maga magtáraiba a búzát a földmivestől, hogy egész éven át egyedül ő legyen az, a ki ételt és éltet osztogathat.

Ámde akkoriban úgy szólt a törvény, hogy Egyiptom földje egyedül és csupán csak a Fáraóké. Vajjon ma is rá van-e táblázva a világ szántóföldje a gőzmalmok és gabnaüzemek nevére? Miért engedi hát a világ egyik fele, hogy öt május előtt olcsón megvehessék és miért engedi a világ másik fele, hogy öt meg május után drágán tartsák ki? A-nak földje van, B-nek munkája, C-nek meg tőkéje és ha ők hárman e hármat bölcs gazdasági összműködésbe hozzák, hogy abból Isten segédelmé a termést létrehozza: miért engedik, hogy a termés hasznát mégis D, három közül a negyedik élvezze?

Eddig a *tultermelést* okolták a politikusok és a politika zsoldjában álló közgazdászok. Amerika volt az a mumus, melylyel az európai gazdákat ijesztgették. A mult évben aztán ugyan nem volt túltermelés Európában és jó termés volt Amerikában. Volt is jó ára a *papíros-buzának és annak a szemnek, a melyet a malom adott el liszt alakjában*; a gazdától azonban tavaly is csak ajándékba szedgették el termését, éppen úgy, mint a hogy már az idén is nekiindultak.

A gabonaár alakításában a termelők és fogyasztók két nagy tömege volna az egyenjogu versenyző ama nagy vita letárgyalására, hogy évről-évre, mely színvonalra álltassanak az árak. De tényleg egy illetéktelen harmadik kéz nyul a gazdasági életbe, tépi szét annak rendes szövődékét és idomítja a maga képmására a gazdasági törvényeket. Ez a kéz a spekuláció.

Az a spekuláció, a melyik a termelő ellen irányul, de nem a fogyasztó javára. A termelők ellen, hogy olcsón szedje el termését és a fogyasztók ellen, hogy drágán adja azt el ő neki.

Vajjon *minő joggal nevezetetik a szabad esákmányolásnak ez a rendszere liberális gazdasági politikának?*

Pályi Ede.

Értesítés.

Miskolcz város képviselő testületének f. év és hó 23-án 98. sz. a. kelt határozatából közhírré teszem, miszerint az özv. Bibza Dánielnétől megvásárolt s az utca szabályozási célra nem szükségelt 76 négyszög öl terület és az ezért ellenértékül felajánlott A.-Szirma-utca 1. sz. telek csere ügyletében az 1886. évi XXII. t.-cz. 110. §-ának rendelkezéséhez képest, f. évi július hó 26-án d.-u. 3 órakor városi közgyűlés tartatik.

Kelt Miskolczon, 1898. június 28 án.

Soltész, polgármester.

Értesítés.

A szikviz és ásványvizek után Miskolcz városának engedélyezett városi illeték szedése tárgyában alkotott szabályrendelet a m. kir. belügyminiszter ur. Ó Nagyméltóságának 49721/898. sz. rendeletében foglalt észrevételek szerint átalakítván; e szabályrendelet a közigazgatási iktatói hivatalban f. évi június 28-tól július 28-ig terjedő 30 napi közszemlére kitétetik.

Miről a közönség azzal értesítettik, hogy

ezen szabályrendelet bárki által megtekinthető és ellene fellebbezés adható be.

Kelt Miskolczon, az 1898. évi június 23-án tartott képviselői közgyűlésből.

Diószeghy, v. főjegyző. Soltész, polgármester.

VASUTI MENETREND.

A vonatok **indulnak** Miskolczról.

— 1898. május 1-től. —

Napszaka	Óra	Percz	A vonat neve	H o v a
Reggel	5	49	sz. v.	Fülek (göm. p.-u.)
"	6	14	v. v.	Szendró "
"	9	38	gy. v.	Budapest
Délelőtt	11	12	sz. v.	Fülek (göm. p.-u.)
"	11	09	gy. v.	Szerencs—Ujhely
"	11	19	" "	Kassa
Délután	12	45	v. v.	Budapest
"	1	04	sz. v.	Kassa
"	1	37	v. v.	Szendró (göm. p.-u.)
"	2	20	sz. v.	Szerencs—Ujhely
"	3	06	" "	Fülek (göm. p.-u.)
"	3	11	" "	Budapest
"	3	31	" "	"
"	3	36	" "	Szerencs—Nyiregyh.
Este	6	02	gy. v.	Budapest
"	6	30	" "	Szerencs—Ujhely
"	6	37	" "	Kassa
"	6	57	sz. v.	Fülek (göm. p.-u.)
Éjjel	12	54	" "	Budapest
"	1	56	" "	"
"	2	32	gy. v.	" (csak jun. 15-től)
"	2	44	" "	Kassa (" ")
"	2	50	sz. v.	"
"	3	24	" "	Szerencs—Nyiregyh.
"	3	40	" "	Fülek (göm. p.-u.)

Szerkesztői üzenetek.

Tanár-jelölt. Leghelyesebb, ha ezzel a dologgal egyenesen a főgimnázium igazgatóságához fordul: onnan bizonyára részletesebben megfogja tudni az egész dolgot.

A nagyapa. Legközelebb sorra kerül. Üdvözlét. *D. Endre urnak.* Nincs tudomásunk róla. Ha megtudjuk, szívesen válaszolunk.

H. D. urnak. A küldeményt megkaptuk. Felhasználjuk mindannyit. Köszönet.

Fürdőző. Tiszta hideg kénforrások hazánkban csekély számban fordulnak elő és rendszeresen annyira keverve vannak más ásványos alkatrészekkel, hogy jellegük hasonló a vegyes forrásokhoz. Közülök csakis a *parádi* források érdemelnek említést. Ezekben a kénen kívül vas és timsó meglehetősen mennyiségben fordul elő, mi által ezt balneológiai únkumnak lehet tekinteni. Nem régebben egy arzénforrást is fedeztek fel Parádon, miáltal Parád specialitása még nagyobb érdeklődésre tett szert. Ennek az új forrásnak arzén tartalma nagyobb, mint a Gruber forrásé vagy a Levico arzénvize.

Munkatárs. Későn — épen lapzártakor kaptuk s így a legjobb akarat mellett sem vehettük be. *Egy szerelmes levél.* Válaszunkat a jövő számban adjuk.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

Ruttkay Menyhért.

Teljesen ártalmatlan.

Antiseptikus és higienikus

HÖLGY-ÓVSZER.

Teljes biztos hatással, használathoz kiméletes és nem kellene többé semminemű gyöngédtelen és ártalmas gummi- vagy spongya cikkek. **1 doboz (12 drb) 1 frt 50 kr., pontos használati utasítással 1 frt 75 kr. előleges beküldése után bérmentve.**

Kapható a feltalálónál

LÁSZLÓ JÓZSEF gyógyszerésznél **Maros-Ujvár.** (Erdély.)

Budapesti főraktár:

Török József gyógyszerész, **Kerpel, Fehér sas** gyógyszerár **Lipót-körut 28. sz. Bárhová** discret szétküldés.

(Telefon 3617.)

Czelszerű és kiméletes.

Törlesztéses kölcsön

földbirtokokra és bérházakra,

kölcsön a valódi becsérték $\frac{1}{2}$ részéig 15—60 év közti időre.

Birtokos felmondhat bár mikor, intézet nem mondhat fel.

Csekély kamattal a főke is törlesztetik.

Semmi előleges költség.

Minden felvilágosítás díjtalan.

Beküldendő csakis telekkönyvi és kataszteri birtokiv.

WEISZ SIMON

bankbizományi üzlete

Miskolcz, Zsolczai-kapu 11. szám.

Az olvasó közönséghez!

A ki kora reggel már fővárosi lapokat akar olvasni, az csak

Groszmann Jágó

üzletében fizessen elő; már reggel 6 órakor, hétfőn pedig este 7 órakor díjtalanul kézbesíteti a „Magyarországot”, „Függetlenséget”, a többi fővárosi lapokat pedig azonnal a vonat megérkezése után. Azon előfizetők, kik fürdőbe utaznak, a lapot szintén minden díj nélkül utána küldi.

Különösen felhívom a közönség figyelmét jól felszerelt

fűszerüzletemre,

melyben bámulatos olcsó áron szerezhetők be mindenféle fűszer-cikkkek. Elsőrendű cukor kilogrammja 45 kr., kitűnő Cuba-kávé 1 kgr. 1 frt 40 kr. Különösen felhívom azok figyelmét, kik az általános szövetkezetben vásárolnak. Kérem a n.-é. közönséget, hogy b. megrendeléseivel megtisztelni sziveskedjék.

Tisztelettel

GROSZMANN JÁGÓ,
fűszer- és vegyeskereskedő.

Az osztálysorsjáték legközelebbi húzására szerencse-számu sorsjegyek nálam kaphatók.

Előfizetések úgy a fővárosi mint a külföldi lapokra elfogadhatók.

A lapok a vonat megérkezése után díjtalanul azonnal hazhoz kézbesítetnek.

Jég-eladás.

Egy jól kezelt, 120 köbméteres belvilággal biró

pincze-jég a Tóth-utca végén,
eladó.

Értekezni lehet Kis-Major-utca 8. sz., a tulajdonosnál.

Titoktartás biztosított.

100,000 sorsjegy, 50,000 nyeresmény.

Szerencse-számok csak Falkensteinnál!

Magy. kir. osztálysorsjegyek.

Huzás már e hó 6. és 7-én.

Nyeresmény	Korona
1 á	80000
1 á	30000
1 á	20000
1 á	15000
3 á	10000
5 á	5000
8 á	2000
10 á	1000
70 á	500
4900 á	130
5000 nyer.	K. 898000

EREDETI ÁRAK:

Egy egész sorsjegy 32 frt. | Egy negyed sorsj. 8 frt.
Egy fél sorsjegy 16 frt. | Egy nyolczad sorsj. 4 frt.

A kihuzott nyeresményekről t. vevőimet azonnal értesitem.
Nálam vásárolt sorsjegyek bélyegzőmmel vannak ellátva.

FALKENSTEIN SOMA
bank- és váltó-üzlete

MISKOLCZON, Színház-épület.

Szerencse-számok csak Falkensteinnál!

100,000 sorsjegy, 50,000 nyeresmény.

MIHALOVITS-féle

Harmat-Créme

Arcszépítő kenőcs

- ▲ Harmat-Créme a legjobb arcszépítő s kényesítő krém, mely üdév, puhává, fehérré teszi az arcz bőrt.
 - ▲ Harmat-Créme sem olmot, sem higanyt nem tartalmaz s teljesen ártalmatlan hatású.
 - ▲ Harmat-Créme nappal is használható, miután nem zsíros s a poudert jól állja.
 - ▲ Harmat-Créme nem teszi fényessé az arcot s fehérré a bőrt.
 - ▲ Harmat-Créme kiváló jó hatású mindennemű bőrbajoknál; pattanások s mitesszerek (bőr-akák) elmulasztására, napégette s szélkifujta arcznál, s kéznél.
 - ▲ Harmat-Créme teljesen zsírtalan, habszerű, jó illatú arczkenőcs egy tégelyének ára egy korona.
 - ▲ Harmat-Szappan, mely a Créme hatását fokozza, darabonként 35 kr.
- Főraktár a készítő MIHALOVITS I. gyógyszerészénél Debreczenben.

Miskolcson kapható:

BARUCH GYULA úr gyógyszerertárában.

A BENSON-féle tapasz

következő betegségeknek és bántalmaknál használható állandó sikerrel: **csipőfájás, idegfájdalom, helybeli csúsz, hátszággatás, hátgyöngeség, hátgerinczbántalmak, hörghurut, asthma, megrándulások, idegbántalmak, az ízületek bénasága** stb. A hatás bámulatos, közvetlen és tartó.

1 darab ára 60 kr., a pénz előleges beküldése mellett bérmentve 75 kr.

Főraktár: Gyógyszertár a „Nádor“-hoz Budapest, VI., Váci-körút 17.

Kapható Miskolcson Balog József, Baruch Gyula, Rácz Jenő és Szabó Gyula dr. gyógyszerész uraknál.

Wagner és Szelényi

könyvnyomdájában

egy, 3—4 gimnáziumot végzett ifju

fizetéssel

tanulóul

fölvéteik.

A BORSOD-MISKOLCZI HITELBANK

RÉSZVÉNYTÁRSASÁG MISKOLCZON

elfogad **PÉNZBETÉTEKET**

takarékpénztári könyvecskékre

4 $\frac{1}{2}$ %-os kamatoztatással évi bentartás,

4%-os kamatoztatással rövidebb időre.

Pénztári jegyekre

3 $\frac{6}{10}$ %-os kamatoztatással.

Valamennyi betétek után a törvényes 10%-os tőkekamatadót a bank fizeti.

Kölcsönöket

váltókra, betáblázásra, értékpapírokra az időszerinti kamatlábvizonyokhoz képest legolcsóbb kamatok mellett adunk.

Az igazgatóság.